



לעילוי נשמת
שלום בן משה



טבול יום פרק ד'

א אֹכֵל מַעֲשֵׂר שֶׁהוֹכֵשֶׁר בְּמִשְׁקָה, וְנָגַע בּוֹ
טָבוּל יוֹם אוֹ יָדָיִים מְסוּאָבוֹת, מְפָרִישִׁין מִמֶּנּוּ
תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר בְּטֹהָרָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא שְׁלִישִׁי,
וְהַשְּׁלִישִׁי טָהוֹר לְחֻלְיִין.

ב הָאִשָּׁה שֶׁהִיא טָבֹולֶת יוֹם, לִשְׂאֵה אֶת
הָעִיסָה וְקוֹצֵה לָהּ תֵּלָה וּמִפְרָשְׁתָּהּ, וּמִנְחָתָהּ
בְּכַפִּישָׁה מְצָרִית אוֹ בְּנֻחְתָּא, וּמִקַּפֶּת וְקוֹרָא לָהּ
שֵׁם, מִפְּנֵי שֶׁהִיא שְׁלִישִׁי, וְהַשְּׁלִישִׁי טָהוֹר
לְחֻלְיִין.

ג עֲרִיבָה שֶׁהִיא טָבֹולֶת יוֹם, לִשְׂיִן בַּהּ אֶת
הָעִיסָה וְקוֹצִין מִמֶּנָּה תֵּלָה, וּמִקַּפֶּת וְקוֹרִין לָהּ
שֵׁם, מִפְּנֵי שֶׁהִיא שְׁלִישִׁי, וְהַשְּׁלִישִׁי טָהוֹר
לְחֻלְיִין.

ד לָגִין שֶׁהוּא טָבֹול יוֹם, וּמִלְאָהּ מִן הַחֲבִית
מַעֲשֵׂר טָבֵל, אִם אָמַר "הָרִי זֶה תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר
מִשְׁתַּחֲשָׁד", הָרִי זֶה תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר. אִם אָמַר
"הָרִי זֶה עִירוֹב", לֹא אָמַר פְּלוּם. נִשְׁבְּרָה
הַחֲבִית, תֵּלְגִין בְּטָבֵלוֹ. נִשְׁפַּר תֵּלְגִין, הַחֲבִית
בְּטָבֵלָהּ.

ה בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים מִחֻלְיִין עַל פִּירוֹת
עִם הָאֶרֶץ. תָּזְרוּ לֹאמַר אֵף עַל מְעוֹתֶינּוּ.
בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים הֵיוּצֵא בְּקוֹלָר וְאָמַר
"כִּתְבוּ גֵט לְאִשְׁתִּי", הָרִי אֵלָיו יִכְתְּבוּ וַיִּתְּנוּ. תָּזְרוּ
לֹאמַר אֵף הַמְּפָרֵשׁ וְהֵיוּצֵא בְּשִׁירָא. רַבִּי שִׁמְעוֹן
שְׁזוּרִי אוֹמַר אֵף הַמְּסוּפֵן.

טבול יום פרק ד'

א אֹכֵל מַעֲשֵׂר שֶׁהוֹכֵשֶׁר בְּמִשְׁקָה, וְנָגַע בּוֹ
טָבוּל יוֹם אוֹ יָדָיִים מְסוּאָבוֹת, מְפָרִישִׁין מִמֶּנּוּ
תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר בְּטֹהָרָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא שְׁלִישִׁי,
וְהַשְּׁלִישִׁי טָהוֹר לְחֻלְיִין.

ב הָאִשָּׁה שֶׁהִיא טָבֹולֶת יוֹם, לִשְׂאֵה אֶת
הָעִיסָה וְקוֹצֵה לָהּ תֵּלָה וּמִפְרָשְׁתָּהּ, וּמִנְחָתָהּ
בְּכַפִּישָׁה מְצָרִית אוֹ בְּנֻחְתָּא, וּמִקַּפֶּת וְקוֹרָא לָהּ
שֵׁם, מִפְּנֵי שֶׁהִיא שְׁלִישִׁי, וְהַשְּׁלִישִׁי טָהוֹר
לְחֻלְיִין.

ג עֲרִיבָה שֶׁהִיא טָבֹולֶת יוֹם, לִשְׂיִן בַּהּ אֶת
הָעִיסָה וְקוֹצִין מִמֶּנָּה תֵּלָה, וּמִקַּפֶּת וְקוֹרִין לָהּ
שֵׁם, מִפְּנֵי שֶׁהִיא שְׁלִישִׁי, וְהַשְּׁלִישִׁי טָהוֹר
לְחֻלְיִין.

ד לָגִין שֶׁהוּא טָבֹול יוֹם, וּמִלְאָהּ מִן הַחֲבִית
מַעֲשֵׂר טָבֵל, אִם אָמַר "הָרִי זֶה תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר
מִשְׁתַּחֲשָׁד", הָרִי זֶה תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר. אִם אָמַר
"הָרִי זֶה עִירוֹב", לֹא אָמַר פְּלוּם. נִשְׁבְּרָה
הַחֲבִית, תֵּלְגִין בְּטָבֵלוֹ. נִשְׁפַּר תֵּלְגִין, הַחֲבִית
בְּטָבֵלָהּ.

ה בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים מִחֻלְיִין עַל פִּירוֹת
עִם הָאֶרֶץ. תָּזְרוּ לֹאמַר אֵף עַל מְעוֹתֶינּוּ.
בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים הֵיוּצֵא בְּקוֹלָר וְאָמַר
"כִּתְבוּ גֵט לְאִשְׁתִּי", הָרִי אֵלָיו יִכְתְּבוּ וַיִּתְּנוּ. תָּזְרוּ
לֹאמַר אֵף הַמְּפָרֵשׁ וְהֵיוּצֵא בְּשִׁירָא. רַבִּי שִׁמְעוֹן
שְׁזוּרִי אוֹמַר אֵף הַמְּסוּפֵן.

טבול יום
פרק ד'

ו ה ה ה ה ה
 ש ק א ט ה
 ו ו ו מ ש ר ש
 א מ ו פ א ר י ה א
 ה ה ו ל מ ל

ז ה א ה ו ה ז ת
 ע מ ש ש ש מ ה ו
 ה א ל מ ה ר ש
 א א מ ה ג א מ
 ע ה ת ו ת פ ש
 ו ל ר י א א מ ש ע
 ז ל ו ה ג א מ
 מ ש ת ג ד



טבול יום
פרק ד'

ו הפדומין האשקלונים שנשברו, ואונקלי שלקם קנימת, הרי אלו טמאין. המעבר והמזרה והמגוב, וכן מסרק של ראש, שניטלה אחת משיניהן ועשאן של מתכות, הרי אלו טמאין. ועל כולן אמר רבי יהושע: דבר חדש חידשו הסופרים, ואין לי מה להשיב.

ז התורם את הבור ואמר "הרי זו תרומה על מנת שתעלה שלום" – שלום מן השבר ומן השפיקה, אבל לא מן הטומאה. רבי שמעון אומר אף מן הטומאה. נשברה, אינה מדמעת. עד היכן תשבר ולא תדמע? כדי שתתגלגל ותגיע לבור. רבי יוסי אומר: אף מי שקנה בו דעת להתנות ולא התנה, נשברה אינה מדמעת, מפני שהוא תנאי בית דין.

